

Έκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις και απανταχού Κανδυλιωτών "Η ΠΡΟΟΔΟΣ" Γραφεία: Κεραμεικού 23 ΑΘΗΝΑ • ΕΤΟΣ 1ο Αριθ. Φύλλου 3 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1993

ANO TH ZYNTAKTIKH EMITPOMH

ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΚΑΙΕΛΠΙΔΑ

Η απαισιοδοξία είναι κακό πράχμα. Και η μεμψιμοιρία είναι κατακριτέα. Και η κριτική, η καλόπιστη, πρέπει να χίνεται. Онт, палт кан пот, ан, оуач поенен ла уеће την αλήθεια.

Και η αλήθεια είναι μία:

Δυστυχώς "Τα Κανδυλιώτικα" δεν υποστηρίχτηκαν όσο θα έπρεπε,

Κι όμως η απήχηση της έκδοσης ήταν μεχάλη. Κάτι λείπει όμως.

Λείπει δυστυχώς, η ίδια η Καντύλα απ' την Εφημερίδα μας. Στέρεψαν λοιπόν τα μυαλά της Καντύλας;

Τελικά, το ερώτημα που μπήκε στο πρώτο φύλλο αν "ΜΠΟΡΟΥΜΕ;", μένει αναπάντητο;

Θα καταντήσει, λοιπόν, η εφημερίδα μας, φυλλάδα για στείρες ανακοινώσεις και δημοσιεύσεις "Κοινωνικών;"

Συμμετοχή ζητάμε συμπατριώτες. Συμμετοχή με ζωντανά κείμενα, με χιούμορ,

με ανέκδοτες ιστορίες, με καυτά άρθρα, με περισσότερη Καντύλα.

Περιμένουμε

Πιστεύουμε να μη μείνουμε με το παράπονο... Ελπίζουμε...

Σ.Αგς

ΚΟΝΔΥΛΕΑΤΙΣ ΑΡΤΕΜΙΣ ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ ΜΑΣ

Είναι "μόδα" τα κάθε λογής γιαυτό. Συνθέσαμε το σήμα που βλέπετε, για να θυμίζει σε όλους μας ιια . Εμεις ομως δεν το κάναμε την ιστορική συνέχεια του χωριού μας, που δεν είναι άλλη από την αρχαία ΚΟΝΔΥΛΕΑ, όπου και η λατρεία της "Κονδυλεάτιδος Αρτέμιδος",

Στο εξής, κάθε εκδήλωση του Συλλόγου θα "σφραγίεζεται" μ' αυτό το έμβλημα, που η καθιέρωσή του, εγκρίθηκε ομόφωνα από την τελευταία μας Γενική Συνέλευση.

Η ΚΑΝΔΥΛΑ ΓΝΩΣΤΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΠΑΥΣΑΝΙΑ 175 - 176 μ.Χ.

Του ΘΕΟΦΑΝΗ Σ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ ANTIHYPAPXOY E.A.

Στο βιβλίο του Ιωάννη Β. Βίγλα "ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ ΑΡΚΑΔΙΚΑ" εκδοθέν το 1990 μία εργασία αξιόλογη που φέρνει στο φως της δημοσιότητας με τεκμήρια νέα στοιχεία για την περιοδεία του Ταυσανίου στην Αρκαδία, ακολουθώπας το οδοιπορικό του Παυσανίου βήμα προς βήμα μελετώντας και βγάοντας ταυτοχρόνως τις απαραίτητες

φωτογραφίες εκάστου χώρου των αρκαίων μνημείων στην υπάρχουσα σημερινή κατάσταση, περιγράφοντας δε τον κάθε κώρο ξεκωριστά. Κάθε αρχαίο κείμενο έκει την μετάφρασή του με διάφορες παραπομπές που διευκολύνει τον αναγνώστη να βρει και να μελετήσει άμεσα αυτό που τον ενδιαφέρει.

(Συνεχεια στη σελ. 4)

ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

APXAIPEEIEE

Α. ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ: Στις 23 Μάη 1993, ύστερα από πρόσκληση του Δ.Σ. του συλλόγου, έγινε

Του Κώστα Δάλκου

η καθιερωμένη Γεν. Συνέλευση στο καινούργιο, ανακαινισμένο γραφείο μας, με θέματα ημερησίας διάταξης τα:

- 1. Έκθεση πεπραγμένων Δ.Σ.
- 2. Οικονομικός απολογισμός. 3. Ερωτήσεις - προτάσεις υπόψη του νέου Δ.Σ. &
- 4. Εκλογή μελών Δ.Σ. και Ε.Ε. για την επόμενη 2ετία.

Αφού εκλέκτηκε το προεδρείο της Γεν. Συνέλευσης, με πρόεδρο το δικηγόρο Γιάννη Κοιτούρο και γραμματέα τον καθηγητή Βασίλη Προκόπο, άρχισε η συζήτηση των θεμάτων της πρόσκλησης.

Η συζήτηση, κυρίως γύρω από τα φλέγοντα και λιμνάζοντα προβλήματα του χωριού μας και τα προβλήματα της νεολαίας μας.

Ακολούθησε η ψηφοφορία για την εκλογή του Δ.Σ. και της εξελεγκτικής επιτροπής, που θ' αναλάβουν και την υλοποίηση των υποδειχθέντων προβλημάτων.

Μετά τη συγκρότηση και σε σώμα, η σύνθεση του νέου Δ.Σ. έχει ως ακολούθως:

Πρόεδρος: Κώστα Δάλκος Αντιπρόεδρος: Τάσος Οικονομόπουλος

Γραμματέας: Δημήτρης Λαρδίκος Ταμίας: Γιώργος Προφαντό-

πουλος Μέλη: Κων/να Ζιαζιά, Σταύρος Λαγός και Χρήστος Κουγε-

μήτρος. Για την εξελεγκτική επιτροπή

Φίλιππας Δρόσος, Φάνης Δεληγιάννης και Πάνος Ευσταθίου.

Το νέο Δ.Σ., έλαβε την εντολή, στη νέα διετία ν' ασχοληθεί κυρίως με:

- α. Τα κοινοτικά προβλήματα συνεργαζόμενο με το κοινοτικό συμβούλιο, εάν και εφόσον του το επιτρέψει.
- β. Τα προβλήματα της νεολαίας μας, την οποία καλούμε και προσκαλούμε ν' αξιοποιήσει το χώρο του γραφείου μας.
- Β. ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ: Παρακαλούμε τους συμπατριώτες να μας στέλνουν τις εργασίες τους για την εφημερίδα μας ακόμα και τις καλοπροαίρετες υποδείξεις τους. Οι συμπατριώτες ελεύθεροι επαγγελματίες μπορούν να προβληθούν μέσω της εφημερίδας μας, στέλνοντας τις κάρτες σας για καταχώρηση.

Γ . KOIN Ω NIKA:

Γάμοι: Ο Παναγιώτης Καλπακιώτης του Φώτη παντρεύτηκε την αγαπημένη του Κατερίνα την 25 - 7 - 93. Φίλοι και συμπατριώτες με την παρουσία τους, λάμπρυναν την ιερή τελετή. Ο σύλλογος των Απανταχού Κανδυλιωτών τους εύχεται βίον μακρόν και ανθόσπαρτον.

Βαφτίσεις: Ο Στέλιος Ξηρογιάννης του Παρασκευά και η σύζυγός του Ελένη το γένος Παν. Πετμεζά, βάφτισαν στην Αγία Βαρβάρα Αργυρούπολης το χαριτωμένο αγοράκι τους, δίνοντας το όνομα Γιώργος. Νουνός ο Πάνος Δεληγιάννης. Ύστερα ακολούθησε γλέντι στην ταβέρνα Αφων Χαντάλα στη Βάρη και οι παρευρεθέντες απόλαυσαν τα νόστιμα φαγητά τους και τα ωραία τραγούδια από τον παπ-

πού του νεοφώτιστου, Παρασκευά Ξηρογιάννη. Τους ευχόμαστε να τους ζήσει.

Ο Τάκης Ζιάζιαρης του Δημητρίου και η σύζυγός του Φωτεινή το γένος Δημ. Ζιαζιά, βάφτισαν στην Αγία Φωτεινή στην Αρχ. Μαντινεία το χαριτωμένο αγοράκι τους, δίνοντας το όνομα Δημήτρης. Νουνά η δεσποινίδα Παναγιώτα Ξύδη.

Ακολούθησε γλέντι σε πλησιέστερη ταβέρνα.

Ευχόμαστε να τους ζήσει.

Μνημόσυνα. Τελέστηκε στις 11.7.93 σε ευρύτερο χωρικό κύκλο, μνημόσυνο στον ιερό ναό Γέννηση του Χριστού, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του συμπατριώτη μας Βαγγέλη Κανδαλέπα (Γκιντώνη). Παρέστησαν πολλοί συμπατριώτες και φίλοι από τα γύρω χωριά.

ΠΕΝΘΗ:

Απεβίωσαν στην Κανδύλα και κηδεύτηκαν εκεί οι:

1. Ξηρογιάννης Βασίλης. 2. Μπίσια Φωτεινή του Γιάννη. 3. Μούργελας Γιάννης. 4. Δάλκος Παναγιώτης του Αθανασίου. 5. Ηλιόπουλος Φίλιππας, σύζυγος της Κατίνας Κουήμελή. Τις οικογένειές τους και τους συγγενείς τους το Δ.Σ. του συλλόγου θερμά συλλυπείται.

Με τόλμη

TO AAAOOI

Νάτα μας. Τ' ακούσαμε κιόλας... Θίξαμε, είπαν,

τους θεσμούς...

Και καλέσαμε σ' "επανάσταση".

Ακούσαμε όμως και "μπεράβο"

από τους "άλλους"... Οι επίδοξοι διαχειριστές

του πακέτου

Ντελόρ νούμερο δύο, κατηγορούν αυτούς

που χειρίστηκαν

το πακέτο Ντελόο

νούμερο ένα,

ότι εγκατέλειψαν το χωριό, και τούμπαλιν...

Σιγά παιδιά,

όλοι θα δοξαστείτε... όλοι έχετε άλλοθι...

Κι' έτσι, με το άλλοθι αυτό.

το έγκλημα που γίνεται σε βάρος

της Καντύλας, θα μένει εσαεί ανεξιχνίαστο...

Χωρίς ενόχους... Ως πότε, σα διακονιάρηδες, θα ζητάμε αυτά που

μας ανήκουν;

Αυτά που μας χρωστάνε; Ως πότε, μόνοι μας,

θα δικαιολογούμε, με διάφορα άλλοθι, τ' αδικαιολόγητα;

Σταύρος Λαγός

Ιστορικές Έρευνες

ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ MIA ACNOOYMENH OIKOCENEIA

με τη μεγαλύτερη προσφορά

(Η οικογένεια ΚΟΥΣΟΥΛΑ) Αθήνα 28-12-1992

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ)

Συνήθως για τα χρονικά εκείνα, δύο οι παρατάξεις. Μπροστά οι οπαδοί της μιας παράταξης, πίσω οι οπαδοί της άλλης παράταξης, τραβούν για το Λεβίδι, χωρίς να λείπουν τα αλληλοπειράγματα. Πολλές φορές αντάλλασσαν και πυροβολισμούς.

Κάποια φορά συνέβηκε κάτι το απρόσμενο που σημάδεψε αρνητικά και το χωριό και την οικογένεια Κούσουλα ειδικά.

Μια αδέσποτη της προπορευόμενης παράταξης βρήκε στο πόδι το σημαιοφόρο της παράταξης που ακολουθούσε και που κατά σύμπτωση έτυχε να είναι ο φιλόλογος Θανάσης Κούσουλας.

Αν και το τραύμα θεωρήθηκε επιπόλαιο και παρά τις διαβεβαίωσεις του θεράποντος γιατρού ότι θα γίνει απολύτως καλά και στην εσχάτη περίπτωση να κουτσαίνει ελεφρά.

Στο άχουσμα των τελευταίων λέξεων ο Θανάσης έχασε τις αισθήσεις του, έπεσε από την καφέκλα με αποτέλεσμα να δεχτεί ένα χτύπημα στο κεφάλι που του αφαίρεσε το λογικό. Έτσι εγκατέλειψε την επιστήμη του και έξησε ασκόντας χειρονακτικές εργασίες. Το γεγονός αυτό δημιούργησε μέγα χάσμα ανάμεσα στις δύο μεγάλες οικογένειες για την εποχή εκείνη: την οικογένεια Κουσουλαίων με την οικογένεια Κουλακαίων. Θανάσιμο το μίσος της μιας απέναντι στην άλλη και κατά συνέπεια σημάδεψε αρνητικά την πρόοδο του χωριού, όπως αναφέρθηκα πιο πάνω για την περίπτωση των δικαστηρίων σχετικά με την απόδειξη του ιδιοκησιακού των κτημάτων.

Την ιστορία αυτή για την οικογένεια του επιφυλάχτηκε να παρουσιάσει στους έχοντας την πρωτοβουλία για τη συγγραφή της Κανδύλας, προφασιζόμενος εύλογη φιλοφρόνηση για την οικογένειά τους. Σήμερα δε προέβηκε σ' αυτές τις αποκαλύψεις για την οικογένειά του, ύστερα από συνεχείς οχλήσεις από τον Πρόεδρο του συλλόγου Κανδυλιωτών κ. Κων/νο Δάλκο.

Ευχαριστούμε τον κ. Βασίλη Κούσουλα για τη χειρονομία του αυτή που ρίχνει περισσότερο φως στην ιστορία του χωριού μας και ανασύρει από την αφάνεια στην επιφάνεια ορισμένους προγόνους μας οι οποίοι ενεργούντες σωστά υπηρέτησαν αποτελεσματικά τα συμφέροντα των συμπατριωτών τους.

Τέτοιοι πρόγονοι με τέτοια συμπεριφορά χαρακτηρίζονται μεγάλες Μορφές και πρέπει να χρησιμοποιηθούν σαν Πρότυπα για τους επερχόμενους και μάλιστα στη σημερινή εποχή που τόση έλλειψη έχουμε.

Πιστεύοντας ότι διερμηνεύω και τα αισθήματα των συμπατριωτών εκφράζω τη βαθιά μας ευγνωμοσύνη σ' όσους εργάστηκαν και πρόσφεραν στα συμφέροντα του χωριού και των συγχωριανών.

Η μνήμη τους θ' ανανεώνεται από γενιά σε γενιά και θα είναι αιώνια. Παρακαλούμε δε τους συμπατριώτες, όσοι έχετε αντιρρήσεις σ' αυτά, συμπληθωματικές πληθοφοφίες και προπαντός έγγραφες μαρτυρίες και ειδικότερα σχετικά με το ιδιοκτησιακό και κτημάτων της Κανδύλας και την οικογένεια των Κουσουλαίων, να μας υποβάλουν εγγράφως τις απόψεις τους.

Απόμα, προκειμένου να μελετήσουμε την ιστορία του χωριού μας, χρειαζόμαστε έγγραφα ντοκουμέντα. Γι' αυτό σας καλούμε και σας προσκαλούμε, φίλοι μας συγχωριανοί, ευαισθητοποιούμενοι απ' όλα αυτά, να μας αποστείλετε κάθε έγγραφη μαρτυρία σχέση έχουσα με προγόνους σας ή με γεγονότα του χωριού μας.

Με τη συμπεριφορά σας αυτή θ' αποδείξετε έμπραχτα, την αγάπη σας για τη γενέτειρα και συμβάλετε θετικά στην προβολή της.

Σας ευχαριστούμε και αναμένουμε.

Κώστας Δάλκος.

Γενεολογικό Δέντοο Κουσουλαίων

Βασίλης Ιωάννου Κούσουλας (ο τελευταίος)

Γιάννης Στράτου Κούσουλας

Στράτος Χρήστου Κούσουλας

Χρήστος Ιωάννου Κούσουλας

Γιάννης Κων/νου Κούσουλας

(ως εδώ υπάρχουν μαρτυρίες).

Ο κ. Θ. Δεληγιάννης στα «ΑΡΚΑΔΙΚΑ '92»

Στο τεύχος του ημερολογίου των "Αρκαδικών 1992, τόμος ΙΑ περιλαμβάνεται αξιόλογη μελέτη του κ. Θεοφ. Δεληγιάννη τ. προέδρου του συλλόγου Κανδυλιωτών Αττικής που γίνεται ιδιαίτερη, μνεία στο εθνικό και πολιτικό ιστορικό ημερολόγιο της Αρκαδίας.

Στο 20σέλιδο αυτό κείμενο διακρίνει και τη φροντίδα και την επιμέλεια που έδειξε ο κ. Δεληγιάννης στο να καταγράψει τις χρονολογίες των σημαντικοτέρων γεγονότων της Αρκαδίας από το 1821 έως το 1960 και να δώσει περιληπτικά μεν αλλά με ιδιαίτερο νόημα την εξιστόριση των γεγονότων.

Στο κείμενο πέραν των ιστορικών γεγονότων, εξαίρετη η μορφή και ο χαρακτήρας μεγάλων μορφών της ιστορίας, όπως του Θεοδ. Κολοκοτρώνη, του Ρήγα Παλαμήδη του Νικ. Δημητρακόπουλου, του Θ. Δηλιγιάννη κ.ά.

Ο κ. Θεοφ. Δεληγιάννης, γνωστός στο αρκαδικό αναγνωστικό κοινό για τις κατά καιρούς εργασίες του για θέματα πατριωτικά, συλλογικά, ασχολείται πλέον εδώ και καιρό και με θέματα ιστορικά και αναφέρεται και σε δύσκολες εποχές όπως την περίοδο 1940 - 1944. Είναι δε άξιος συγχαρητηρίων για την προσπάθειά του αυτή, την οποία πρέπει να συνεχίσει εντονότερα και στο μέλλον.

ΑΡΚΑΔΙΑ 1993 ΜΑΙΟΣ, Αριθ. Φύλ. 259

KAI NA METP Ω KAI NA 'NAI O ΓΈΡΟ Σ ΕΚΑΤΟΝ ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΣ' ΣΤΗ ΓΗΣ...

Ημέρες Ιουλίου του 1993 στην Τρίπολη. Ξημερώνει στην πλατεία του Άρεως. Οι πλαστι-

Της Γεωργίας Δάλκου

κές καρέκλες παρουσιάζουν νυσταλέες όπλα, με τα τραπεζάκια να δίνουν εντολές για τους τυπικούς σχηματισμούς: κύκλοι, τετράγωνα, ορθογώνια. Σωρός τα καλαμάκια, τα καπάκια και τ' αποτσίγαρα. Λάφυρα που προδίδουν την έκταση και το μέγεθος της χθεσινοβραδυνής μάχης. Στο άγαλμα του βάθους αθόρυβα γίνεται η αλλαγή φρουράς: σβήνουν οι προβολείς και πιάνουν δουλειά οι αχτίνες. Καθ' ότι η συνείδηση του Έθνους πρέπει να μένει διαρκώς άγρυπνη και να προσηλώνει αταλάντευτα τα μάτια στο χρέος.

Ίσως αυτή την άβολη στάση πάνω στο άλογο, με το βαρύ γιαταγάνι - προέκταση του χεριού, να πρόβλεπε ο Γέρος, όταν πέντε χρόνια πριν από το θάνατό του, στην Πνύκα, ζητούσε την άδεια ν' αποσυρθεί στα παρασκήνια: "Εμάς μη μας τηράτε πλέον. Το έργο μας και ο καιρός μας επέρασε εις εσάς μένει να ισάσετε και να στολίσετε τον τόπον, οπού ημείς ελευθερώσαμε".

Βαρύθυμο το γκαρσόνι σέρνει μια φαγωμένη σκούπα. Η πλατεία ισάζεται και στολίζεται. Το βράδυ δε θα πέφτει πάλι καρφίτσα. Σαν αχνός ο βόμβος θ' απλώνεται σ' όλη την έκταση κι εκείνος από το βάθος, ντυμένος σιωπηλό άγαλμα, θα πασχίζει ν' αποκρυπτογραφήσει τα συναισθήματα και τις επιθυμίες της ανθρώπινης βουής, να ξεδιαλύνει τους γρίφους και το πνεύμα της εποχής. Θ' αρπάζει εκείνες τις φράσεις - ξεσπάσματα, που στέκουν για λίγο μετέωρες πάνω απ' το βουητό και σωριάζονται έπειτα απότομα καθώς θρυμματίζονται τα ξύλινα ποδάρια τους, και θα μπερδεύεται: Παράξενο... Πώς αισθάνονται όλοι έτσι δικαιωμένοι, θύματα όλοι μιας άδικης μοίρας, ταμπουρωμένοι πίσω από ένα διογκωμένο ατομικό πάθος κι έτοιμοι ν' ακολουθήσουν τ' αχνάρια μιας απροσδιόριστης φυγής; Μάταια τείνει σταθερά το χέρι υποδεικνύοντάς τους διεξόδους τον αφήνουν μόνο, όπως τότε, πριν απ' το Βαλτέτσι και την άλωση, μόνο με τ' άλογό του. Μόνιμες συντρόφισσές του οι κάργιες, που άρχισαν να χαράζουν πρωί - πρωί τους κύκλους των άγριων κρωγμών πάνω απ' το κεφάλι του, απαγγέλλοντας προφητείες δυσοίωνες.

Δεν παραπονιέται. Το βράδυ θα 'ρθουν τα γέλια των παιδιών να κάνουν τσουλήθρα στο μάρμαρο και να σπείρουν το βάθρο γαριδάκια. Δεν παραπονιέται. Τον θυμούνται ακόμα συχνά. Σε τακτές ημερομηνίες ή όταν στρογγυλεύουν οι χρόνοι (σαν να αυξάνεται τότε μόνο ξαφνικά η πίεση των τύψεων στα εκατό, στα εκατόν πενήντα χρόνια). Καταφθάνουν τότε οι σιδερωμένες σημαίες, οι κατάλευκες φουστανέλες και οι ατσαλάκωτοι ρήτορες, που τον τραβούν, γέροντα άνθρωπο, σε δρόμους κακοτράχαλους όπου οι μνήμες έγιναν αγκάθια και παιδεύουν την καρδιά: Πιάνα, Βαλτέτσι, Δολιανά, Αλωνίσταινα, Μαγούλιανα, Κερπινή, Στεμνίτσα, Χρυσοβίτσι, Λεοντάρι, Συλίμνα... Ενα ένα τ' αγαπημένα του χωριά παραδίνονται στην ερήμωση και στη σιωπή. Σπάνια να δεις καμινάδα να καπνίζει. Οι λιγοστοί γέροι κοιμούνται νωρίς. Δεν στέκουν στο παραγώνι τεράστια τα μάτια των παιδιών να ρουφήξουν τη γλαφυρή διήγηση όπου μπλεκόταν άνετα η Ιστορία με το μύθο. Γιατί τα παιδιά φορτώθηκαν τα όνειρά τους και πήγαν να τα αποθέσουν ως και στις πιο μακρινές ηπείρους. Οι κήποι, χωρία τα γέλια τους, πνίγηκαν στην αγριάδα και στο Σχολείο όλο απόντες καταγράφουν. Μόνο στα κοιμητήρια αυξάνονται συνεχώς οι ασάλευτες επικλήσεις των σταυρών.

Πάλι καλά να λες που δεν έμεινε κι εκείνος εξόριστος στην Αθήνα, μέσα στο νέφος και στην ξεραϊλα και τον κουβάλησαν εδώ ν' αναπαυτεί. Κι έτσι μπορεί να προβλέπει τα πείσματα του καιρού, ρίχνοντας ματιές κατά των Απάνω Χρέπα, και ν' ακούει πού και πού τους αγαπημένους του ιδιωματισμούς. Στα 1930 ήταν που έκανε τη μακρυνή διαδρομή, απ' την Αθήνα ως εδώ, ξαπλωμένος αναπαυτικά στο βαγόνι του τραίνου. Οπωσδήποτε ήταν πιο βολικό έτος, παρά να σκαπετάς με τα πόδια και με την ψυχή στο στόμα. Η διαδικασία, βέβαια, ξεκίνησε λίγο αστεία, μ' εκείνο το πρωτόκολλον παραλαβής και παραδόσεως: "Εν Αθήναις σήμερον την 9η Οκτωβρίου 1930 ημέραν Πέμπτην και

ώραν 11 και 30 π.μ. εν τω Ιερώ ναώ της Μητροπόλεως Αθηνών αφ' ενός ο Δήμαρχος Αθηναίων Σπυρίδων Μερκούρης και αφ' ετέρου ο Πρόεδρος της "Αρκαδικής Ενώσεως" Πέτρος Ι. Δεληγιάννης και ο Γενικός Γραμματεύς αυτής Κωνσταντίνος Αρ. Ρουμπάνης προέβησαν εις την παράδοσιν και παραλαβήν της λάρνακος της περιεχούσης τα οστά του Στρατάρχου της Εθνεγερσίας του 1821 Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, άτινα φυλασσόμενα μέχρι σήμερον εν τω ενταύθα Α΄ Νεκροταφείω, παρεδόθησαν ίνα μεταφερθώσι εις την ιδιαιτέραν πατρίδα του Αρκαδίαν...'

Η συνέχεια, πάντως, τον αποζημίωσε. Τα δάκρυα του κόσμου που 'πεφτε στα γόνατα όταν περνούσε το τραίνο, το προσκύνημα στον Αγιο Βασίλη με τους γέρους όλο το βράδυ στα στασίδια να 'χουν παραδοθει στο γλαρωμα του υπνου και των αναμνήσεων, ο σωρός οι δάφνες, ο λόγος του Βενιζέλου, το χώμα απ' το ηρωϊκό καλυβάκι που απόθεσε στα πόδια του εκείνος ο Μεσολογγίτης.

Δεν παραπονιέται. Τον θυμούνται πιο συχνά απ' ότι περίμενε. Ήταν και το ποινικό του μητρώο βαρύ. Τρεις φυλακές είχε γνωρίσει. Να φανταστείς, μέχρι κι εκείνο το ρημάδι πάνω στο Λιμποβίσι τ' ανθρωπέψανε. Αϊντε καημένη μάνα! Και που να 'σουνα να δεις μεγαλεία! Που σε περόνιαζε το κρύο μπαίνοντας απ' όλες τις τρύπες και ποτέ δεν έκατσες ήσυχη στο παραγώνι πάντα με στημένο τ' αυτί σαν το λαγό, ν' αρπάξεις τα παιδιά να βγεις στους δρόμους. Για κύττα τώρα στην πλατεία πολύχρωμα φουστάνια

και μυρωδικά, βόλτες ή άραγμα στα παγκάκια, καταρράχτες τα γέλια των παιδιών στην παιδική χαρά και στα συγκρουόμενα. Να σκέφτονται άραγε καμιά στιγμή πως τα 'χουν όλα αυτά γιατί εσύ φορτώθηκες όλη την αγωνία;

Ξημερώνει στην πλατεία του Αρεως. Η πόλη αποτινάζει αργά τη νάρκη της νύχτας. Στο δικαστικό μέγαρο αντίκρυ αρχίζει η δικάσιμος. Φάκελοι χοντροί, κουδούνια, σούρτα φέρτα δικηγόρων και διαδίκων. Οι πρώτες παραγγελίες για σκέτο ή γλυκύ βραστό βάζουν σε κίνηση τους δίσκους. Στο δάπεδο αρχίζει να ανακατασκευάζεται το πολύχρωμο μωσαϊκό: καλαμάκια, καπάκια, αποτσίγαρα. Καθώς κυλάει η μέρα, η κίνηση ανεβαίνει συνεχώς μέχρι να φτάσει στο κρεσέντο του απόβραδου.

Μπροστά στο μαρμαρωμένο καβαλάρη οι ακτίνες παραδίνουν τη σκυτάλη στους προβολείς γιατί η συνείδηση του Εθνους πρέπει να μείνει ξάγρυπνη για να υποδεικνύει το χρέ-

Γι' αυτό, όσοι από την πλατεία του Άρεως διαβαίνετε, μην τον ξεχνάτε. Όποιο πουκάμιος αδειανό κι αν κυνηγάτε ή αν πετάγεστε μόνο προς το περίπτερο να πάρετε τσιγάρα, μην τον ξεχνάτε. Δυο βήματα πιο κει από το άγαλμα, στη βάση της στήλης με την ανάγλυφη εξιστόρηση της άλωσης, υπάρχει μια σκοτεινή κρύπτη, με μερικά οστά γεγυμνωμένα, που έχουν μια περίεργη ιδιότητα: Ότα α-

ντιληφθούν ένα βλέμμα νοτισμένο, ένα χτύπημα καρδιάς πιο γρήγορο, μια υποψία ρίγους, αρχίζουν να ντύνονται σάρκα και δέρμα και ζωντανεύουν. Και προβάλλει τότε ο Γέρος ολόϊδιος όπως τον περιγράφει η ιστορία και ο θρύλος. Με την αεικίνητη φλογίτσα στην άκρη του ματιού και τη φωνή του σάλπισμα Δευτέρα Παρουσίας.

Γεωργία Δάλκου

"ΤΑ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΑ" Ekboon του Συλλόγου των Απανταχού Κανδυλιωτών ″Η ΠΡΟΟΔΟΣ″

Γραφεία: Κεραμεικού 23 Τ.Κ. 10437 τηλ. 5240271 1ος όροφος ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού δρχ. 1.000 Εξωτερικού Αμερικής δολ. 25 Αυστραλίας Αφρικής pavt. 50

Tia toug katoikoug tou χωριού και για τα μέλη του Συλλόγου οι συνδρομές είναι προαιρετικές. Υπεύθυνος σύμφωνα

με το νόμο Το Διοικητικό Συμβούλιο Ενυπόγραφα άρθρα απηχούν τις προσωπικές απόψεις των συνταχτών και ουδεμία ευθύνη φέρει το Δ.Σ. του συλλόγου

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΑΝΔΥΛΑΣ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ

ΕΝΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

Εκπομπή στο Ραδιοφωνικό σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος,

(Συνεχεια απο το προηγούμενο)

Πρώτη μας μέριμνα η επίσκεψη του ναού όπου κλίνουμε ευλαβικά το χόνυ στη χάρη της με τη βεβαιότητα ότι θα σταθεί και πάλι αρωχός σε κάθε μας προσπάθεια, ίαμα στις πληχές μας, βάλσαμο στις πίκρες μας. Μπροστά μας η εικόνα της Κοίμησης της Υπεραχίας Θεοτόκου, που η παράδοση τη θέλει ζωχραφισμένη από τον Απόστολο Λουκά, ο ανεκτίμητος θησαυρός του Μοναστηρίου και του χωριού μας. Βρίσκεται στο ναό, αριστερά της εισόδου, τοποθετημένη μέσα σε ασημένια θήκη, φορτωμένη με αναθήματα και αφιερώματα πιστών, Αφού την ασπασθούμε παρατηρούμε με μεχάλη προσοχή πόσο ωραία παριστάνεται η Κοίμηση, δυστυχώς όμως χια να καλυφθεί η φθορά από την υχρασία που είχε μισοσβήσει τα ιερά πρόσωπα, η εικόνα επιζωχραφίστηκε και έτσι αλλοιώθηκε η πρωτότυπη παράσταση. Η ευλοχία της μας αχχίζει, το περίσευμα της μεχαλοψυχίας της μας περιβάλλει. Ένα ρίχος μας διαπερνά όταν αναλοχιζόμαστε πόσοι και πόσοι συνάνθρωποί μας έσκυψαν εδώ μπροστά χια να ζητήσουν βοήθεια ή να αποδώσουν ευχαριστίες τη Υπερμάχω. Ο Θρύλος αλλά και οι διηχήσεις των μοναχών και των κατοίκων του χωριού διέσωσαν δεκάδες θαύματα σε χριστιανούς και αλλόθρησκους.

"Ένας Τούρκος λοιπόν αχάς - αφηχείται η παράδοση, που ονομαζόταν Μπαριάμ, είχε ένα παιδί παράλυτο. Ήταν αξιολύπητος βλέποντας το aviaτο παλληκάρι του να μεχαλώνει. Ένας χέροντας μοναχός της Ιεράς Μονής σπλαχνίστηκε το δύστυχο τούτο πατέρα και τον προέτρεψε να καταφύχει στη Χάρη της και με πίστη θερμή να ζητήσει την θεραπεία του. Πράχματι ο Αχάς, μέσα στην απελπισία του αποφάσισε και μετέφερε το παιδί στο Μοναστήρι. Εκεί ο ίδιος χονάτισε εμπρός στην ιερή εικόνα και με κοπετούς και θρήνους παρακάλεσε τη Μητέρα του Θεού δια τη θεραπεία του παιδιού του, Και πράχματι η κυρά μας έδειξε για άλλη μιά φορά το έλεός της θεραπεύοντας το παιδί. Βαθειά συχκινημένος και κατάπληκτος ο Τούρκος Αχάς εδόξαζε με δάκρυα χαράς την Υπεραχία Θεοτόκο, τη Μεχάλη του Κόσμου Μητέρα που η αχάπη της είναι απέραντη ακόμη και δια τους άπιστους. Ύστερα, χια να εκφράσει την ευχνωμοσύνη του, αφιέρωσε στο μοναστήρι μεδάλη έκτασης κτήμα στον κάμπο της κωμόπολης, το οποίο μέχρι και σήμερα φέρει το όνομά του και ονομάζεται Μπαριάμαζα".

Σ΄ αυτή την εικόνα μπροστά χονάτισε πολλές φορές ο Γέρος του Μωριά, που η φωνή του αντήχησε ίδια σε ρεματιές και στις καρδιές, ζητώντας ενίσχυση στον αχώνα του. Από την Παναχιά της Κανδήλας όμως ζήτησε την άδεια και τη συχχώρηση, αφού ο Κολοκοτρώνης ποτέ δεν αποφάσιζε το θάνατο κανενός, ακόμη και Τούρκου με κρύς Καρδιά και διέταξε τον Αθανάσιο Σαχιά να φονεύσει τον προδότη Νενέκο που είχε τουρκέψει και πολεμούσε στο πλευρό του Ιμπραήμ πασά, τον καιρό που ο τελευταίος αλώνιζε το Μωρηά, καταστρέφοντας τα πάντα στο πέρασμά του. Ας αφήσουμε όμως τον ιστορικό Φωτάκο να μας περιχράψει τη σκηνή: Ο δε Κολοκοτρώνης, ευρισκόμενος εις την Μονήν της Κανδήλας, έδωκεν χραπτήν άδειαν προς τον Σαχιάν να φονεύσει τον Νενέκον ως Τούρκον ει-

- Αυτός δεν είναι Χριστιανός. Ούτε ελπίδα καμμίαν έχομεν να έλθει οπίσω εις την χριστιανοσύνην του...

Πριν όμως υποχράψει την άδειαν επήρεν αυτήν και το καλαμάρι και εμπήκε στην εκκλησίαν του Μοναστηριού και σταθείς έμπροσθεν της εικόνας της Θεοτόκου, πρώτα έκαμεν τρείς μετάνοιες, έπειτα εζήτησεν την άδεια της Παναγίας και έβαλε την υποχραφήν του, λέχων είς την Θεοτόκον, ότι τούτο το κάμνει χάριν της πατρίδος του κι ότι δεν σκοτώνει χριστιανόν αλλά Τούρκον...

Αφού απολαύσαμε αρκετά την υπέροχη θέα στο φως του ευλοχημένου δειλινού με μουσική υπόκρουση τις κραυχές των πουλιών που επιστρέφουν στις φωλιές τους, στις εσοχές του άχριου βράχου, κατευθυνόμαστε προς το "δεσποτικό" του μοναστηριού. Εδώ οι φιλόξενες μοναχές μας επιφυλάσσουν απλόχερα δείχματα της αρετής της φιλοξενίας, αρετής που μπορούμε να υπερηφανευθούμε ότι χαρακτηρίζει όλους τους Κανδυλαίους - και θα μας ξεναχήσουν στα ιστορικά κειμήλια, μιλώντας μας δι την ιστορία της μονής. Στον ένα τοίχο η βιβλιοθήκη με

παλιούς τόμους εκκλησιαστικών βιβλίων και χειρόχραφα. Δυστυχώς ένα μεχάλο έρος του Αρχείου της Μονής κάηκε την εποχή των ορλωφικών, το 1769, όταν κάποιος Τούρκος εμφανίστηκε στο Μοναστήρι ως δήθεν καταδιοκόμενος Χριστιανός και εζήτησε καταφύχιο. Τη νύχτα όμως άνοιξε την πόρτα τους Τούρκους οι οποίοι κατέσφαξαν περί τα 100 χυναικόπαιδα που είχαν οχυρωθεί εκεί. Η τοπική παράδοση λέει ότι το αίμα των αθώων θυμάτων κυλόντας έφθασε μέχρι τον κάμπο της Κανδύλας, στην τοποθεσία Σταυρούλι, όπου έχει από τότε φτιαχθεί ένα μικρό προσκυνητάρι.

Στη συνέχεια περιερχαζόμαστε τα διάφορα έχχραφα. Σε περίοπτη θέση, κορνιζαρισμένο το Γράμμα του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, προς τον Ηχούμενο της Μονής, το θρυλικό Καλλίνικο, χια τον οποίο επιβάλλεται να πούμε δύο λόχια τόσο χια το σημαντικό ρόλο που έπαιξε το Μοναστήρι στα Χρόνια του Εθνικοαπελευθερωτικού Αχώνα, ως καταφύζιο και στρατηχείο των Κολοκοτροναίων όσο και χια τον ίδιο τον Καλλίνικο που δίκαια του αξίζει μια θέση το Πάνθεο των Ηρώων του '21, δίπλα στους άλλους άχιους καλόχερους που φύλαξαν "койдкіа" каі ачатічаξач "Арκάδια".

Λέει λοιπόν το χράμμα: ΄Αχιε Καθηχούμενε της Κανδόλας

Αυτού σου στέλνω τον παρόντα, και να μου στείλεις κάμποσο κρασί, διότι εδώ δεν ευρίσκεται και χωρίς τεσκερές μου να μη δώσεις κανενός, να σταθείς χενναίος, να κρατήσεις το Μοναστήρι...

Τώρα θα ιδώ τον πατριωτισμό του...

Τη 8 Μαΐου 1926 Μπουχιάτι

Ο Γενικός Αρχιστράτηχος Θεόδωρος Κολοκοτρώνης (ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟ Σοφίας Κούσουλα Παναγάκη

Λυκαβητιού 5, Αθήνα Τηλ.: 36.14.005

Γυναικεία - Ανδρικά - Παιδικά Δοδώνης 111 Σεπόλια Τηλ. 5123.102

ΜΟΔΕΣ ΧΟΥΝΤΑΛΑ

Μοντέρνα γυναικεία

Δυρραχίου 15-17 - Σεπόλια Τηλ. 5120838

Για τους Μετανάστες μας

ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΌ ΤΟ ΦΟΡΌ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗΣ ΛΟΓΩ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Του Παναγιώτη Ι. Πιλάτη

Απαλλάσσονται από το φόρο μεταβίβασης κατά την αγορά ακινήτου με εισαγωγή συναλλάγματος οι:

α) Ομογενείς των οποίων οι άμεσοι ή απώτεροι γεννήτορες ήταν Έλληνες, απέκτησαν την ελληνική υπηκοότητα (αποβάλοντας την αλλοδαπή), χωρίς από το χρόνο απόκτησης της υπηκοότητας αυτής να μεταβούν στην αλλοδαπή.

β) Αλλοδαπείς υπηκόους, που με το γάμο τους με Έλληνα υπήκοο πριν από την ισχύ του ν. 1329/1983 απέκτησαν αυτοδίκαια την ελληνική υπηκοότητα και κατοικούν στην Ελλάδα, χωρίς έκτοτε να μεταβούν στην αλλοδαπή.

γ) Ομογενείς, που από τη γέννησή τους στην αλλοδαπή απέκτησαν την ελληνική υπηκο-ότητα και κατοικούν στο εξωτερικό, χωρίς να αποκτήσουν και αλλοδαπή υπηκοότητα και

δ) Τέκνα που γεννήθηκαν από Ελληνίδες μετά το γάμο τους με αλλοδαπό και την, συνέπεια τούτου, απώλεια της ελληνικής και απόκτηση αλλοδαπής ιθαγένειας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Κατά την ισχύουσα φορολογική νομοθεσία (α.ν. 1521/ 1950, ΦΕΚ - 245 Α), απαλλάσσεται από το φόρο μεταβιβάσεως η αγορά ακινήτου, κατά το ποσοστό που η αγοραία ή αντικειμενική αξία του καλύπτεται με κεφάλαια (συνάλλαγμα) που εισάγονται από την αλλοδαπή, εφόσον αυτός που το εισάγει είναι: α) Έλληνας που εργάζεται ή εργάσθηκε αποδειγμένα στην αλλοδαπή με οποιαδήποτε ιδιό~ τητα για μία τουλάχιστον τριετία, β) Έλληνας ναυτικός που εργάζεται ή εργάσθηκε, για μία τουλάχιστον τριετία, σε πλοία με ελληνική ή ξένη σημαία και εφόσον τα πλοία εκτελούσαν πλόες εξωτερικού, έστω κι αν προσεγγίζουν σε ελληνικούς λιμένες.

γ) Ομογενείς που είναι εγκατεστημένοι στην αλλοδαπή για τρία τουλάχιστον χρόνια.

Η τριετής παραμονή στην αλλοδαπή αποδεικνύεται με κάθε νόμιμο μέσο (όπως π.χ. διαβατήριο, πιστοποιητικό ελληνικής προξενικής Αρχής κ.λ.π.), ενώ περγασιακή σχέση αποδεικνύεται με σχετική βεβαίωση του εργοδότη, νόμιμα θεωρημένη από ελληνική προξενική Αρχή ή επικυρωμένη από το κράτος την ιθαγένεια του οποίου έχει ο εργοδότης, αν το κράτος αυτό έχει υπογράψει τη σύμβαση της Χάγης της 5.10.1961 ή βεβαίωση αυτοτελής, ελληνικής προξενικής

2. Είναι προφανής η σκοπιμότητα των κατά τα άνω απαλλακτικών διατάξεων, η οποία συνίσταται στη δημιουργία κινήτρων εισαγωγής συναλλάγματος και επένδυσης τούτου σε ακίνητα στην Ελλάδα. Η τριετής -τουλάκιστον- εργασιακή απασχόληση αποτελεί τουλάχιστο χρόνο εργασίας, που δικαιολογεί τη δημιουργία κάποιου κεφαλαίου για επένδυσή του στην Ελλάδα.

Σημειώνεται πως η τριτής αυτή απασχόληση μπορει να έχει πραγματοποιηθεί οποτεδήποτε στο παρελθόν και δεν είναι αναγκαίο αυτή να καλύπτει το πριν από την εισαγωγή του συναλλάγματος ή την εγκατάσταση μονίμως πλέον στην Ελλάδα του έλληνα υπηκόου. (Σχετ. Υπ. Οικ. 1073201/948/1990, ΠΟΛ. 1204).

3. Ενόψη των ανωτέρω και ιδία του σκοπού στον οποίο απέβλεψε αρχήθεν η θέσπιση των σχετικών διατάξεων, αλλά και η διατήρησή τους σε ισχύ και που είναι, όπως προαναφέρθηκε, η δημιουργία κατάλληλου κλίμτος για εισαγωγή από Έλληνες ή Ομογενείς συναλλάγματος και επένδυση τούτου σε ακίνητα στην Ελλάδα πράγμα που οδηγεί έμμεσα και άμεσα σε ενίσχυση του δεσμού με την πατρίδα, δεχόμεθα πως σ' αυτές υπάγονται και τα πρόσωπα της παραγράφου 1, με την απαραίτητη προϋπόθεση ότι θα πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις του νόμου, όπως π.χ. η τριετής εργασιακή σχέση. Δηλαδή στις περιπτώσεις των ανωτέρω προσώπων, παρέλκει η μετά την απόκτηση της ελληνικής υπηκοότητας τριετής εγκατάσταση στην αλλοδαπή.

> (Αναδημοσίευση από την εφημερίδα "ΑΡΚΑΣ")

Αντί μνημοσύνου Μια αναφορά στους αδικοχαμένους ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΔΕΣ

του Κ.Π. Δάλκου

Όπως ολόκληρη η Ελλάδα, έτσι και η Κανδύλα έχει το μερίδιό της στην προσφορά του ατυχήματος.

Και είναι γεγονός αναμφισβήτητο, ότι τα ατυχήματα και κύρια από τροχαία στην Ελλάδα είναι πάμπολλα. Ερχόμαστε πρώτη χώρα σ' αυτά. Κάθε Σαββατοκύριακο που η έξοδος των Αθηναίων προς την ύπαιθρο μοιάζει με φυγή, τα θύματα 20 κατά μέσον όρον και οι σοβαρά τραυματισμένοι γύρω στους 100. Κάθε Σαββατοκύριακο λοιπόν έχουμε και από μια σοβαρή μάχη και το χειρότερο χάνονται κατά κανόνα νέοι άνθρωποι.

Για το χωριό μας όμως έχω να κάνω μια παρατήρηση. Τα ατυχήματα συμβαίνουν ή μάλλον έχουν συμβεί σε άτομα που ακούουν στο όνομα Παναγιώτης. Και επισημαίνω, ότι δεν υπάρχει διαφορά του ονόματος αυτού από τα άλλα ονόματα π.χ. Κώστας, Γιώργης, Γιάννης ως προς τον αριθμό.

Και αναφέρομαι στα αδικοχαμένα άτομα εκείνα που έπεσαν θύμα κάποιου ατυχήματος.

Στην Κανδύλα: Παναγιώτης Κ. Στριφτόμπιλας,

Παναγιώτης Χρ. Κατραλής, Παναγιώτης Γ. Λαγός, Παναγιώτης Κ. Εικοσιδέκας, Παναγιώτης Γ. Εικοδιδέκας,

Παναγιώτης Δαρειώτης. Στην Αφρική: Παναγιώτης Ιω-

άν. Μπίσιας, Παναγιώτης Ευάγγ. Σωτηρόπουλος

Παναγιώτης Ιωάν. Παπαμανωλόπουλος.

λόπουλος. Στην Αυστραλία: Παναγιώτης Γ. Δάλκος.

Σύμπτωση!

Θέλημα της προστάτιδος κοίμησης της Παναγίας!
Ας είναι η μνήμη τους αιωνία!

ΑΠΟΡΙΕΣ ΑΠΟΔΗΜΟΥ

Πώς είδε τα προβλήματα του χωριού του ένας απόδημος επισκέπτης

Μετά σαράντα χρόνια

Ένας κτύπος διακριτικός στην πόρτα του γραφείου του συλλόγου.

- Εμπρός και ξεπροβάλλει ένας πλικιωμένος, φαίνεται - 73. Θα αποκαλύψει πάνω στη ρύμη του λόγου - καλοντυμένος, λεπτοκαμωμένος), με κοφτερό βλέμμα, γεμάτος zωń και ένταση.

- Καλημέρα σας, Πάπας από το Σικάγο και μου προτείνει το χέρι για χαιρετούρα. Ασφαλώς θα είστε κάποιος από τα μέλη του Δ.Σ. του συλλόγου σας.

- Ναι του λέγω, ο Πρόεδρος και λέγω τ' όνομά μου.

Φίλε συμπατριώτη, έχω ένα μήνα στο χωριό μας γιατί από εκεί κατάγομαι, και εγώ και ήρθα ύστερα από 40 χρόνια ξενητειάς.

Διάβασα την εφημερίδα σας "ΤΑ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΑ" και σκέφτηκα ότι σεις θα ήσασταν σε θέση να γράφετε μερικά από τα παράξενα που είδα στο χωριό μας, που αφορούν τους βουλευτάδες σας και τις αρμόδιες Διοικητικές Υπηρεσίες Αρκαδίας, Περιφερειάρχη, Νομάρχη κ.λ.π.

Εκείνος ο έρημος ο κάμπος σας 35.000 χιλ. στρέμματα στο έλεος της εγκατάλειψης!

Πριν 25 χρόνια μου έγραφε ο

μακαρίτης ο πατέρας μου. "... παιδί μου ξεκίνησε η αποξήρανση του έλους, θ' ακολουθήσουν τα τεχνικά έργα - δρόμοι, χαντάκια, αποστραγγιστικά και η διαδικασία της γραφειοκρατίας για την απόδοση των κτημάτων, με τη μέθοδο του αναδασμού. Προβλέπω, γιόκα μου, με την έρευνα και την εισήγηση των εξειδικευμένων τεχνοκρατών για καλλιέργεια αποδοτικότερων φυτών, γρήγορα να έρχεσαι πίσω στο κωριό μας και να μου κλείσεις τα μάτια όταν ο χάροντας θα με καλέσει κοντά του. Όμως τίποτε απ' αυτά που περίμενε ο πατέρας μου, όπως και τόσοι άλλοι πατεράδες απ' το χωριό μας και τα άλλα όμορα χωριά. Τι κάνετε γι' αυτό σεις, εδώ στην Αθήνα; Τι κάνουν 'κείνοι οι έρημοι κοινοτικοί άρχοντες του κωριού μας; Δε βάzετε καμιά φωνή σ' εκείνους τους βουλευτάδες σας; Που είναι; δεν είδα να περάσει κανένας από την περιοχή μας. Τόση δουλειά έχουν

'Κείνοι οι νέοι σας, του κάκου αναμένουν μια καλλιτέρευση της zωής τους και ολημερίς και ολονυχτίς καταγίνονται με το χαρτοπαίγνιο, μη έχοντες τι σπουδαίο ν' ασχοληθούν.

δω στην Αθήνα;

Αμ' τ' άλλο! Ένα Σαββατόβραδο μ' έπιασε ο κωλικός του νεφρού μου και είπα στους δικούς μου να καλέσουν το γιατρό του χωριού μας.

- Δεν υπάρχει γιατρός στο χωριό μας είπαν. Να ιδούμε στο Λεβίδι, αλλά Σαββατόβραδο σήμερα ούτε 'κει θα υπάρχει.

- Μα καλά, σεις, 1100 άτομα περίπου εδώ μονίμως διαμένοντα με δύο σχολεία Δημοτικό και νηπιαγωγείο, με παιδικό σταθμό, δε δικαιούσθε ένα γιατρό; Πόσα άτομα έπρεπε να ήσασταν για να δικαιούσθε γιατρό; Το γνωρίzουν αυτό οι βουλευτάδες σας; Τι λένε;

Αμ' εκείνο το ρέμα, καταμεσής στο χωριό, σαν απρόσιτη χαράδρα του Ολύμπου, παγίδα για μικρούς και μεγάλους. Εστία μόλυνσης, βρώμας και δυσωδίας; Κάνατε αναφορά στην υγειονομική υπηρεσία; Υποβάλατε ποτέ μήνυση κατά παντός υπευθύνου;

 Όχι! αν καλά έχω πληροφοοηθεί

- Είστε -φαίνεται- φρόνιμοι πολίτες, με κατανόπση στη αδιαφορία της πολιτείας και των εκπροσώπων της, βουλευτάδων, Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, Νομάρχη και των συναρμοδίων Διοικητικών

Αρχών!..

Δε μου λες, φίλε συμπατριώτη, πρόεδρε των απανταχού συμπατριωτών μας, τι γνώμη έχει για κείνα τα νερά που πίνουν οι κάτοικοι του χωριού και μεις όταν πηγαίνουμε. Έχετε κάνει ποτέ καμιά εξέταση για την καταλληλότητά τους; Έμαθα ότι στο χωριό σας, ο καρκίνος θερίχει. Μήπως κι αυτό το νερό έχει την επίδρασή του; Τι λένε οι αρμόδιοι, τοπικοί Υγειονομικοί παράγοντες;

Φίλε μου, αυτά κι άλλα πολλά ήθελα να θέσω υπόψη στους αρμόδιους κρατικούς φορείς, αλλά ούτε το χρόνο έχω ούτε και απήχηση θα έχουν, γιατί όπως μαθαίνω εδώ στον τόπο εξακολουθεί ν' αληθεύει αυτό που λένε "στου κουφού την πόρτα, όσο θέλεις βρόντα".

Κρίμα! Κρίμα! Φίλε μου.

Το χωριό μας με τέτοιο κάμπο, με απέραντες κοινοτικές και δασικές εκτάσεις, με τόσα νερά, με πάμπολλες φυσικές καλλονές να έχει καταντήσει Αλβανία. Αλήθεια, τι γίνεται μ' αυτούς τους Αλβανούς. Κάθε βράδυ στις ειδήσεις ακούω όλο και κάποιους έχουν σκοτώσει ή ληστέψει. Τι γίνεται μ' αυτούς; Αφραγο αμπέλι η Ελλάδα! Τύφλα

νάκει το Σικάγο. Μα μόνον αυτοί; Μια μέρα αργά το βράδυ, καθώς περνούσα από Ομόνοια είδα όλες τις φυλές του Ισραήλ. Που το πάει η πολιτεία και οι νέοι της να παίρνουν το δρόμο της φυγής προς την άναρχη πόλη των Αθηνών, που ούτε οξυγόνο διαθέτει, ή σ' άλλες του εξωτερικού. Όσοι δε παραμένουν -σε πείσμα της αστυφιλίας- ν' αντιμετωπίζουν σοβαρά την επιβίωση αφού οι άρρενες ούτε κοπέλες για να παντρευτούν δε βρίσκουν

Λυπάμαι βαθύτατα για όλα αυτά και πολλά άλλα και σε παρακαλώ, μέσω της εφημερίδας σας να τα μεταφέρετε προς άπαντες τους δημόσιους φορείς.

Θα θεωρήσω ευτυχή τον εαυτό μου αν τα διαβάσω και σας αξιέπαινους γιατί επιτελείτε σωστά το καθήκον σας, σαν επικεφαλείς πατριωτικού σωματείου. Τα μεταφέρω από έναν μετανάσταπ ένθερμο νοσταλγό της πατρίδος του Ελλάδας, και της ιδιαιτέρας του πατρίδας Κανδύλας Αρκαδίας, πραγματικά εθνικό μεταφορέα προς άπαντες τους δημόσιους φορείς.

Ελπίzοντας κι εγώ... σε τι άραγε; ΚΩΣΤΑΣ ΔΑΛΚΟΣ

Η ΚΑΝΔΥΛΑ ΓΝΩΣΤΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΠΑΥΣΑΝΙΑ 175 - 176 μ.Χ.

Είναι έργο λίαν αξιόλογον.

Στο βιβλίο υπάρχουν φωτογραφίες σπανίων αρχαίων Αρκαδικών νομισμάτων που μαρτυρούν ότι η Αρκαδία υπήρξε πνευματικό και εμπορικό κέντρο, με αξιόλογες πόλεις που τις στόλιχαν ναοί και πληθώρα μνημείων. Σε όλες τις πόλεις κυριαρχούσε το Αγαλμα του ΑΡΚΑ ΠΑΝΑ με την φοβερή αισθησιακή όψη που σε όσους έτυχε να το δούνε σε μουσεία, σε Συλλογές, ακόμη και στο Μοναστηράκι Αθηνών - όλα είναι απομίμηση - καταλαβαίνουν τι εννοώ.

Είναι γεγονός ότι κατά τακτά χρονικά διαστήματα έρχονται στο φως της δημοσιότητας από τους αρχαιολόγους μας πολλά ευρήματα από τον Αρκαδικό χώρο, ακόμη και από αρχαιοκάπηλους μερικά δε από αυτά εντοπίzονται και βρίσκονται από την Πολιτεία, πολλά εξαφανίzονται από τον Ελλαδικό χώρο, εμφανίzονται όμως στο εξωτερικό, ανεξάρτητα όμως όπου και αν βρίσκονται έχουν όλα την σφραγίδα του ΠΑΝΟΣ ΑΡΚΑΔΑ "ότι εγώ είμαι από την Αρκαδία".

Η αρχαιοκαπηλία στην Αρκαδία έχει ρίzες από πολλά χρόνια, τούτο δε αποδεικνύεται από την πληθώρα αρχαίων αντικειμένων που υπάρχουν σε πολλά μουσεία της Ευρώπης και που σε πολλά από αυτά είναι χαραγμένος ο ΑΡΚΑΣ ΠΑΝΑΣ. Υπάρχουν ακόμη και σε ιδιωτικές συλλογές Αρκάδων που τα επιδεικνύουν κατά κάποιον τρόπο με χαρά είτε στην χώρα μας βρίσκονται, είτε στο εξωτερικό, πολύ περισσότερο στην Αμερική -προσωπική γνώση επ' αυτού- που ως γνωστόν εκεί υπάρχουν χιλιάδες Αρκάδες, που έχουν αξιόλογες συλλογές Αρκαδικών ευρημάτων και νομισμάτων.

Από την Κανδύλα ο Παυσανίας επέρασε το 175 - 176 μ.Χ. υπάρχουν αρκετά αρχαία κείμενα που ερμηνεύει ο

ΨΗΣΤΑΡΙΑ
"Ο ΓΙΑΝΝΗΣ
Ο ΤΣΟΛΙΑΣ"
ΑΦΟΙ ΧΟΥΝΤΑΛΑ

BΛΑΧΙΚΑ ΒΑΡΗΣ ΤΗΛ.: 8952.446 συγγραφέας με λεπτομέρειες όπου και παραθέτω μερικά: "Βαλανηφάγοι άνθρωποι, Αρκάδες και Αξάνες της Φιγαλίας κάτοικοι, πάροικοι του σπιλαίου ναού κρυφού της Δήμητρας Θεάς Αλουνισμένισ"

Ορχομενός: Δεύτερος σταθμός περιηγήσεων του Παυσανία. Ξεκινώντας από τον Ορχομενό με δυτική κατεύθυνση πρώτα, μέσα στην ομώνυμη πεδιάδα του οποίου μετά από τρία στάδια συναντά μία πρώτη διακλάδωση των οδών, από τις οποίες το αριστερό παρακλάδι, προς τα βορειοδυτικά, οδηγούσε στις Καφυές και το οποίο θα ακολουθήσει στην δεύτερη εξόουπσή του, από τον Ορχομενό που θα ξαναγυρίσει αργότερα. Αμέσως ακολουθεί το δεξιό παρακλάδι, με βορεινή κατεύθυνση, το οποίο περνάει από μία χαράδρα, όπου συναντά το μνήμα του Αριστοκράτη, ενός άρχοντα της Αρκαδίας, συνεχίzοντας την πορεία του συναντά τα κεφαλάρια "Τενείαι Πηγαί" -σημερινό Κεφαλόβρυσο- και επτά στάδια μετά από τις πηγές αυτές η πόλη Άμιλος προς τα βόρεια του Ορχομενού. Εκεί ο Παυσανίας συνήντησε δεύτερο σταυροδρόμι, ή καλύτερα διακλάδωση οδών, των οποίων ο δεξιός κλάδος οδηγούσε βορειανατολικά προς την Στυμφαλία και ο αριστερός κλάδος προς την Φενεό, βορεινά. Ο Παυσανίας ακολουθεί τον αριστερό δρόμο, κατ' ευθείαν εμπρός προς βορράν και φθάνει στην ορεινή διάβαση που ήταν τα όρια των Ορχομενίων. των Φενεατών και Καφυατών. Εκεί ήταν ο βράχος ονομαzόμενος "Καφυατική Πέτρα" και στην συνέχεια εκτεινόταν το φαράγγι που ονομαzόταν "Φάραγξ" με μία πηγή με την ονομασία της τοποθεσίας της κατοικουμένης κώμης πόλις Καφυές. Παρακάμπτει την λίμνη των Καφυών, η οποία κατακλύzει το "Καφυατικόν Πεδίον", περνάει από την αριστερή όχθη και οδεύει προς την πόλη Καφυές. Η λίμνη αυτή σήμερα λέγεται λίμνη Βάλτος και διαθέτει "zέρεθρο" καταβόθρα που οδηγεί τα νερά στα κεφαλάρια των Νάσων, που ονομάzονται σήμερα Παναγίτσα άλλοτε Κιούσι. Τα νερά αυτά υδροδοτούν σήμερα τον Λάδωνα την ΔΕΗ.

Ο Παυσανίας φθάνει στην πόλη Καφυές, που έλαβε το όνομα από τον Κυφέα, τον γιό του Αλέου, που η πόλη αυτή βρισκόταν κοντά και ανατολικά στο σημερινό χωριό Χωτούσα, το σημείο αυτό βρίσκεται ακριβώς στην Λιθαρόστρουγκα. Από τις Καφυές η Κονδυλέα απέχει 10 περίπου στάδια. Εκεί κατά την παλαιά εποχή υπήρχε ένα άλσος και ναός της επονομαzομένης Αρτέμιδος Κανδυλεάτιδος, η οποία μετονομάστηκε σε Απαγκομένη, εξαιτίας του παρακάτω γεγονότος. Μερικά παιδιά που έπαιzαν γύρω από το ιερό δεν αναφέρεται ο αριθμός αυτώνκατόρθωσαν να δέσουν ένα σχοινί γύρω από τον λαιμό του αγάλματος και εφώναzαν έπειτα ότι η Άρτεμις απαγχονιzόταν. Όταν οι Καφυείς είδαν αυτά που συνέβαιναν εσκότωσαν τα παιδιά με λιθοβολισμό. Αφού έκαμαν αυτήν την πράξη, έπεσε αρρώστια στις γυναίκες με αποτέλεσμα να αποβάλλουν τα παιδιά που εγκυμονούσαν νεκρά πριν από την ώρα του τοκετού τους. Γι' αυτό η Πυθία έδωσε χρησμό να θάψουν τα παιδιά και να τους προσφέρουν τιμές κάθε χρόνο, διότι αυτά σκοτώθηκαν άδικα. Οι Καφυάτες, ακόμη, εξαιτίας εκείνου του νενονότος, ονομάzουν την άλλοτε θεά Κονδυλιάτιδα, Απαγκομένη Άρτεμη, διότι και αυτό λένε ότι είπε ο χρησμός. Μετά τον τάφο του Αριστοκράτη είναι οι πηγές που ονομάζονται Ταινείαι και η τοποθεσία Άμιλος που απέχει περί τα επτά στάδια πέρα από τις πηγές. Εκεί υπήρχε άλλοτε η πόλη Άμιλος. Σ' αυτό το σημείο η οδός διχάzεται και πάλι και ο μεν ένας κλάδος της οδηγεί στη Στύφαλο, ο δε άλλος κλάδος της οδηγί στην Φενεό

Κονδυλέα: Τοποθεσία της αρχαίας Αρκαδίας σε απόσταση 10 στάδια από τις Καφυές. Τοποθετούν την Κονδυλέαν στην σημερινή Κανδύλα όπου ευρέθησαν ερείπια αρχαίων κτισμάτων. Όμως η απόσταση δεν συμφωνεί με εκείνη του Παυσανία διότι η σημερινή Κανδύλα απέχει 8-10 χιλιόμετρα περίπου εκ των ερειπίων των Καφυών στην Διθαροστρούγκα περιοχής Στούπας. Τραγός ποταμός: Σχηματίζεται το χειμώνα από τα νερά των κεφαλαρίων Κεφαλόβρυσο, Κούρπα, Σίντεπ αμφότεροι εκβάλουν στο Καφυατικό πεδίον. Όρος Τραχύ: Υψώνεται ανατολικά του Ορχομενού ύψος 1808 μ., το οποίο ενώνει στο όρος Λύρκεια προς νότια, προς τα βόρεια ο ΟΛΙΓΥΡΤΟΣ (Σκίπιza) ύψος 1930 μ. και άνωθεν της Κανδύλας ο Αγιος Κωνσταντίνος με ύψος 1616 μ.

Άμιλος: Αρκαία Αρκαδική πόλη πλησίον στο στενό (περιοχή0 ελάχιστα ερείπια ευρέθησαν. Ο Άγγελος Φουριώτης γράφει στην ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑ-ΚΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 1964 σελίς 8 ΚΑΦΥΑΙ: πόλις στην δίοδον προς ΜΑΤΙ (Γκιόzα) μεταξύ των Ορέων Ολιγύρτου (Σκίπιza) και ΣΑΙΤΑ. Η Πόλις πήρε το όνομά της από την Κηφέα του Αλεού του Αφίδου του Αρκάδα, στην Αρκαδική διάλεκτον λέγονταν ΚΑΦΥΕΣ όπου υπήρχαν ναοί του Ποσειδώνα και της Αρτέμιδος. ΚΝΑΚΑΛΗΣΙΑ πόλις που το όνομα χρωστούσε στο όρος ΚΝΑΚΑΛΟΣ βρίσκεται δυτικά των Καφυών λπου κατ' έτος γινόταν τιμητική εορτή σε απόσταση 10 σταδίων υπήρχε το προάστιον ΚΟΝΔΥΛΕΑ με μεγάλο ναό της ΚΟΝΔΥΛΕΑΤΙΔΟΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ. Το όνουα η Θεά το επήρε από το εξής περιστατικό: Μερικά παιδιά που έπαιzαν νύρω από το ναό βρήκαν ένα σχοινί και αφού το έδεσαν γύρω από το λαιμό του

αγάλματος της Θεάς φώναξαν πως η θεά πνίγηκε. Βλέποντας οι Καφυείς τα όσα έγιναν σκότωσαν τα παιδιά. Τότε έπεσε αρρώστεια στις γυναίκες και γεννούαν τα έμβρυα νεκρά πριν τον τοκετό. Η Πυθία κρησιροδότησε να θάψουν τα παιδιά και να προσφέρουν κάθε κρόνο θυσία επειδή τα σκότωσαν άδικα. Την παραγγελίαν αυτή οι Καφυείς την τηρούσαν ως τα κρόνια του Παυσανία, αποκαλώντας την ΘΕΑ ΑΡΤΕΜΙΔΑ ΑΠΑΓΧΟΝΙΣΜΕΝΗ. Η πόλις των Καφυών μετεφέρθη στον Ορχομενό πλησίον στο κωριό Καλπάκι.

Σήμερα είναι ορατά -βλέπουμε αρκετά αξιόλογα ερείπια από τον ναόν της Αρτέμιδος, μέρος του κοίλου, το Θέατρον, κερκίδες, λίθινους θρόνους, στοά του Βουλευπρίου, θεμέλια που αποκάλυψαν οι Γαλλικές ανασκαφές στην επάνω πόλη.

Στο επόμενο φύλλο ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙ-ΣΤΑΣΗ ΚΑΝΔΥΛΑΣ 1941 - 1944.

ΥΔΡΑΥΛΙΚΕΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΕΠΙΣΚΕΎΕΣ ΠΑΝΤΌΣ ΤΥΠΟΎ ΗΛΕΚΤΡΙΚΏΝ ΣΥΣΚΕΎΩΝ & ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΏΝ ΤΟΠΟΘΕΤΉΣΕΙΣ ΚΕΡΑΙΏΝ ΕΓΧΡΏΜΩΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΏΝ ΚΩΝΣΤ. Π. ΜΠΕΛΕΣΙΏΤΗΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ 56 - ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. ΚΑΤ/ΤΟΣ 5147.828 -ΤΗΛ. ΟΙΚ. 2759590

BIOTEXNIA STOR AФОІ МЕРКОУРН

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ: ΔΕΛΗΛΑΜΠΡΟΥ 28 - ΒΥΡΩΝ

THA.: 7653.385 - 7665.732

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ